

Kapitola dvacátá.

Poslední spor

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

V osmé kapitole knihy Daniel, ve čtrnáctém verši se vyskytuje výrok, na který zaměříme svoji pozornost.

Daniel 8:14 *A řekl mi: Až do večera i jitra dvoutisícího třístého, a napravena bude svatyně.* (poznámka překladatele: jiné překlady – svatyně dojde spravedlnosti, bude obnovena, napravena, ospravedlněna, očištěna.)

Tento text prohlašuje, že Svatyně bude očištěna v určitý čas. To je dost neobvyklé, protože hebrejská pozemská Svatyně byla očišťována každý rok v Den smíření. Proč by tedy měla uplynout určitá doba – 2300 večerů a dnů – než by mělo nastat očišťování.

Osmá kapitola knihy Daniel obsahuje důležité proroctví. Daniel měl vizi, ve které viděl boj mezi beranem a kozlem.

Daniel 8:1–8 ¹Ve třetím roce kralování krále Belšasara se ukázalo mně, Danielovi, vidění *následující po tom vidění, které jsem měl na počátku.* ²Ve vidění jsem spatřil, že hledím, jak jsem v opevnění Šúšanu v provincii Élamu. Spatřil jsem ve vidění, jak jsem byl u brány Úlaj. ³Pozvedl jsem oči a viděl, hle, nějaký beran stál před branou a měl *dva* rohy, a to rohy vysoké, ale jeden vyšší než druhý a ten vyšší vyrostl později. ⁴Viděl jsem, jak beran trkal na západ a na sever a na jih, a žádné zvíře před ním *nemohlo* obstát ani nebylo, kdo by z jeho ruky vysvobodil. Dělal si, co se mu zlíbilo, a vyvýšil se. ⁵Zatímco jsem se *to snažil* pochopit, hle, od západu přes celou zemi přicházel kozel, aniž by se dotýkal země, a ten kozel *měl* mezi očima viditelný roh. ⁶Když se přiblížil až k beranovi vybavenému *dvěma* rohy, kterého jsem spatřil stát před branou, rozeběhl se k němu *se zuřivou silou.* ⁷Viděl jsem, jak na berana naběhl. Rozzuřil se na něj a zasáhl toho berana, až *mu* roztříštil oba rohy. Beran neměl sílu, aby před ním obstál. *Ten* ho porazil na zem, podupal ho a nebylo, *kdo* by berana z jeho ruky vysvobodil. ⁸Kozel se nadmíru vyvýšil. Ale když zesílil, *jeho* veliký roh se zlomil a místo něho vyrostly viditelné čtyři, *a to* na čtyři strany světa.

Výklad této vize je dán ve verších 20–21.

Daniel 8:20–21 ²⁰Ten beran, kterého jsi viděl, vybavený dvěma rohy, jsou králové médští a perští. ²¹A ten chlupatý kozel je král řecký a ten velký roh mezi jeho očima je ten první král.

Většina komentátorů se shodne na tom, že ten veliký roh symbolizuje Alexandra Velikého. Po jeho smrti se Řecká říše rozdělila na čtyři jiné rohy – království.

Daniel 8:22 *Pak se zlomil a místo něho povstali čtyři, to čtyři království povstanou z národa, ne však v jeho síle.*

Malý roh

Část proroctví, na kterou se zaměříme, začíná devátým veršem a pokračuje až do verše čtrnáctého.

Daniel 8:9–14 ⁹Pak z jedné z nich vyrazil jakýsi nepatrný roh, ale neobyčejně vzrostl k jihu i k východu i k Ozdobě. ¹⁰Vzrostl až k vojsku nebes a shodil na zem *některé* z toho vojska i *některé* z hvězd a pošlapal je. ¹¹Ba až k veliteli toho vojska se vyvýšil a od něho odebral soustavnou *bohoslužbu* a povrženo bylo sídlo jeho svatyně, ¹²kdežto nad tou soustavnou *bohoslužbou* bylo věrolomně dáno vojsko, a *byť* pravdu povrhlo na zem, úspěšně se prosadilo. ¹³Slyšel jsem také, jak jeden svatý hovoří. A jeden svatý pravil tomu dotyčnému, který hovořil: Za jak dlouho *nastane* to vidění o té soustavné *bohoslužbě* a té pustošící věrolomnosti, vydávající v pošlapání jak svatyni, tak vojsko? ¹⁴A řekl mi: Až do večera i jitra dvoutisícího třístého, a napravena bude svatyně.

Je zřejmé, že se proroctví zaměřuje na tzv. malý roh, který později ale velmi vzrostl. Již jsme ale řekli, že Alexandr je ten veliký roh. Daniel 8:21

Moc symbolizovaná malým rohem se začala vzrůstat nenápadně, ale stala se neobyčejně velkou. Musíme si všimnout toho, co tento malý roh dělá. Ve verši 24 se dočteme, že jeho síla bude mocná, ale ne ve své vlastní síle a že zničí i mocné, ba i lid svatých, tedy Boží lid. Ve verši 25 se dočteme, že to pronásledování se bude odehrávat v míru. Dále se dozvídáme, že tato moc je vychytralá, podvádí a má jasný úmysl. Také se jí bude vše dařit. Je to pyšná moc, která se ve svém srdci povyšuje, dokonce i proti Knížeti zástupů. Pronásleduje svatě Nejvyššího, učí falešným naukám a potlačuje pravdu. Dozvídáme se, že Svatyně je svržena a pošlapána. Nakonec bude ale tato moc zničena bez zásahu lidských rukou. Když Daniel spatřil celé toto vidění, zapůsobilo to na něj tak, že onemocněl na několik dní. Sám Daniel tomuto vidění nerozuměl.

Nás obzvláště zajímá časové období zmíněné ve čtrnáctém. verši. Rozmluva mezi dvěma anděly, kterou Daniel slyšel, mu měla vizi vysvětlit. Vidění o beranu a kozlu, bylo jakýmsi úvodem k příběhu tzv. malého rohu, který byl později neobyčejně veliký. Když Daniel viděl, jak tato moc bude pronásledovat Boží lid a jak se jí bude dařit, díky své vychytralosti, chtěl vědět, jak dlouho to bude trvat. Z rozhovoru mezi anděly pochopil, že to bude 2300 večerů a jiter.

Otázkou je, jak mohla tato moc být tak mocná, ale ne z vlastní síly? To si zdánlivě odporuje. Jak mohla svrhnout na zem část nebeského vojska i hvězd a pošlapat je? Jak mohla svrhnout pravdu na zem a být úspěšná. Ještě víc byl ale Daniel ohromen z toho, když viděl, co tato moc učiní se Svatyní a co učiní s náboženstvím božího lidu a s pravdou. Z toho onemocněl. Paprsek neděje, který viděl, se týkal oznámení časového úseku. Svatyně a pravda nebudou tedy pošlapány navždy. Pravda nakonec zvítězí. Na konci 2300 večerů a jiter, bude Svatyně očištěna. K této době se měl upínat zrak božího lidu.

Daniel se modlí.

To samo o sobě nemohlo být pro Daniele velkou útěchou. Co znamenalo časové údobí 2300 večerů a jiter? Kdy začalo? Kdy skončilo? To nechápal. Začal o tom přemýšlet a studovat Boží slovo, obzvláště proroka Jeremiáše.

Daniel 9:1–2 ¹V prvním roce Dareia, syna Achašvérošova, z potomstva médského, jenž byl učiněn králem nad královstvím chaldejským, ²v prvním roce jeho kralování jsem já, Daniel, pochopil z knih, co se stalo jako Hospodinovo slovo k proroku Jeremjášovi, že počet roků, který se má naplnit ohledně trosek Jeruzaléma, je sedmdesát let.

Pořád ale ještě neměl jasno, pokud se týká 2300 večerů a jiter. Souvisí tento časový úsek nějakým způsobem s koncem sedmdesáti let? Protože si nevěděl rady, začal se modlit. Toužil mít v této otázce jasno.

Někteří lidé mají názor, že ten tzv. malý roh představuje království Seleukovců, obzvlášť pod vedením králů, jako byl Antiochus Epiphanes a Antiochus Veliký. Tento názor ovšem kulhá. Ano, tito králové pronásledovali, byli prohnání, bezbožní a pyšní. Stěžít může být ale o nich řečeno, že byli horší, než mnozí jiní před nimi a po nich. Také se nedá tvrdit, že byli větší, než Alexandr Veliký. Vize ale o tom hovoří. Antiochus Epiphanes, o kterém se mnozí domnívají, že se vize vztahuje na něj, pronásledoval a dokonce i zrušil službu v pozemské Svatyni. Ale nebyl tak veliký a významný, že by si zasluhoval pozornosti, která je dána ve vidění malému rohu. Je pravda, že hrál svou malou roli v dějinách, ale po několika málo letech zanikl a nezanechal po sobě takovou stopu, jako Alexandr Veliký. Kdyby mu vykladači knihy Daniel neustále nepropůjčovali určitou význačnost, tak bychom o něm dnes skoro nic nevěděli.

Vidění, které měl Daniel v 8. kapitole, nestojí osamoceně. O Médo – Persii a Řecku již pojednává kapitola sedmá, ve které je zmínka o šelmách, které představují Médo – Persii a Řecko. Je tam zmíněn i tzv. malý roh.

Daniel 7:8 Sledoval jsem ty rohy a hle, mezi nimi vyrostl další roh, nepatrný, ale tři z dřívějších rohů byly před ním vykořeny. A hle, na tomto rohu byly oči jako oči lidské a ústa mluvící velké věci.

Tento malý roh vzbudil již v sedmé kapitole Danielovu zvědavost. Prál si o něm vědět více. O tom rohu, který: ...²⁰ měl oči a ústa mluvící velké věci, a na pohled (byl) větším než jeho druhové. ²¹ Přihlížel jsem, jak onen roh vede válku se svatými a jak je přemáhá.

Daniel 7:20–21.

Daniel 7:25–28 ²⁵ Bude pronášet slova proti Nejvyššímu a svatým Nejvyššího nedá pokoj. Bude také uvažovat, že změní doby a právo, a budou mu do ruky vydány až do času a časů a půl času. ²⁶ Zasedne však soud a vládu mu odejmou. Bude zničen a úplně zahlazen, ²⁷ zatímco království a vláda i velikost všech království pod nebesy bude dána lidu svatých Nejvyššího. Jeho království je království věčné a všechny vlády jej budou uctívat a poslouchat. ²⁸ Zde to slovo končí. Já, Daniel, jsem byl těmi myšlenkami zcela vyděšen a bylo to znát i na mém výrazu. To slovo jsem si ale ponechal v srdci.

I z této vize byl Daniel velmi znepokojen. Viděl moc, která pronásleduje svaté Nejvyššího, rouhá se proti Bohu a bude zamýšlet změnit časy a právo. Také viděl, že je odlišná od všech jiných královských mocností a nakonec má být zničena. Touto mocí byl tzv. malý roh, který měl oči lidské a ústa mluvící pyšně.

O jakou moc se mohlo jednat? Byl si jist, že Bůh mu dá více světla poznání. V kapitole osmé a deváté, ve své vizi dostává Daniel další informace o této moci.

Papežství

Je nemožné interpretovat tzv. malý roh z Daniele 7, jako Antiocha Epiphana, nebo jako jakéhokoliv jiného Antiocha. Skoro všichni protestantští vykladači ze starých dob se shodují

na tom, že tato moc popisuje Římský papežský systém. Jak by se mohly verše 21–22 z Daniele 7 vztahovat na jakéhokoliv Antiocha?

Daniel 7:21–22 ²¹Přihlížel jsem, jak onen roh vede válku se svatými a jak je přemáhá, ²²až přišel Věkovitý a soud byl dán svatým Nejvyššího a nadešla doba, že to království ovládli svatí.

Antiochus je od té doby dávno mrtev. Panoval jen krátký čas. Na jakou jinou moc, než na Papežství se by se mohla vztahovat pravda, že tento systém pronásledoval svaté Nejvyššího, nebo se snažil změnit čas a zákon. Copak nepopisují vlastnosti malého rohu výstižně bystrost, chytrost a dalekosáhlý vliv papežské politiky?

Věříme, že stojíme na pevném výkladovém základu, když tvrdíme, že malý roh z Daniele 8 je Řím – nejprve pohanský, později papežský a že malý roh z Daniele 7 popisuje Papežský systém.

Tyto úvahy nám pomohou ve snaze vysvětlit význam proroctví o 2300 večerech a jitrech z Daniele 8:14. Proroctví z knihy Daniel 7. a 8. kapitoly, pokud se týká malého rohu, popisuje moc, která existuje na této zemi déle, než jakákoliv jiná moc. Protože údaj 2300 večerů a jiter je součástí proroctví, musí se nepochybně jednat o prorocký čas. Tento čas tedy identifikujeme jako 2300 roků, podle proroka: **Ezechiela 4:6** *Až tyto dny dovršíš, ulehneš podruhé, a to na pravý bok, a poneseš zvrácenost domu judského čtyřicet dnů: Jeden den za každý rok; vložil jsem ji na tebe.*

Když přijmeme názor, že malý roh z Daniele 8, popisuje nejprve císařský Řím a poté i Římskou církev, je naší povinností odhalit všechny možné souvislosti mezi touto institucí a Svatyní, o které je v knize Daniele 8:14 řeč.

Římskokatolická církev je pokusem o znovunastolení teokracie starého Izraele, včetně bohoslužebných rituálů prováděných ve Svatyni. Tato církev převzala podstatné rituály židovského náboženství a sloučila je s určitými obřady pohanského původu. Má pevně ustanovenou bohoslužbu ve Svatyni se všemi těmi kněžími, veleknězem, levity, zpěváky a učiteli. Má i obětní bohoslužbu, která vrcholí mší s doprovodnými rituály a kadidlovou obětí. Má své slavnostní dny, upravené podle izraelského zvyku. Má svíce, oltář s kadidlem, stůl s chleby a nesvětější oltář. Můžeme vidět i umyvadlo se svatou vodou. Vykonává se každodenní mše. Podoba mezi náboženstvím Izraele a Římskokatolickým náboženstvím je téměř dokonalá.

To vše by nebylo až tak důležité, kdyby se nejednalo o pokus zastínit skutečné dílo Ježíše Krista v Nebeské svatyni. Když skončilo starozákonní údobí, když Kristus začal konat dílo v Nebeské svatyni, bylo Božím úmyslem, aby služby v pozemské Svatyni skončily. Chránová opona se roztrhla ve dvě a později byl chrám úplně zničen, což jasně naznačovalo zánik bohoslužby na zemi a zahájení bohoslužby v nebi. Kristus vstoupil do chrámu, který nebyl vystavěn lidskýma rukama. Vstoupil do samého nebe, aby tam vykonával kněžskou službu v náš prospěch. Všichni lidé jsou pozváni, aby k němu přišli se všemi svými hříchy a obdrželi odpuštění. Bohoslužba v pozemské Svatyni připravovala lidi na Kristovu službu v reálné nebeské Svatyni. Přišel čas, aby tato změna byla vykonána.

Soupeřící instituce

Katolická církev úplně ignoruje dílo našeho Velekněze v Nebeské svatyni. Snaží se ho nahradit bohoslužbou na zemi. Katolická církev znovu zavedla obřady a vyznání víry a pokouší se přivést lidi zpět k rituálům, které nemají žádný význam. Z velké části má v tomto počínání úspěch.

Zjevení 13:3 *A jednu z jejích hlav jsem viděl jakoby raněnou k smrti, ale její smrtelná rána byla vyléčena. Celá země nad tou šelmou užasla.*

To vše zastírá Kristovo dílo. Lidé ztratili vědomí o Nebeské svatyni a o tom, co tam Kristus pro jejich spásu činí. Pozornost lidí je zaměřena na to, co činí jeho veliký protivník, který předstírá, že je jeho zástupcem na zemi. Zatímco Kristus v Nebeské svatyni odpouští hříchy, činí si kněz na zemi nárok konat totéž. Zatímco se Kristus přimlouvá za hříšníka, činí totéž i kněz. Další problém spočívá v tom, že podmínky pro odpuštění, jak je předkládají kněží, jsou snáze dosažitelné, nežli podmínky Kristovy. Lidé zapomněli, že v nebi je Svatyně. Pravda byla svržena na zem. Po staletí udržovala církev lidi v úplné neznalosti toho, co Kristus koná v nebi, zatímco si vychválila své vlastní zboží a udělala si obchod se vším, co je posvátné.

Papežství se tímto, v pravém smyslu slova, stalo Kristovým soupeřem. Pokusilo se odstranit Krista z mysli lidí a má v tom pozoruhodný úspěch. Bohem dané dílo, které má církev konat, je upozorňovat na Krista a na pravdu, kterou hlásal. Je to jediný způsob, který Bůh určil, jak mají být lidé poučovani. Když Kristus vystoupil do nebes, aby započal svou službu v Nebeské svatyni, bylo výsadou církve hlásat tuto skutečnost do celého světa. Levitské kněžství zaniklo. Opona byla roztržena a člověku se otevřela nová a živá cesta. Od nanebevstoupení Krista měli lidé volný přístup k Bohu a mohli se odvázat předstoupit k trůnu milosti bez lidského přimluvce. Všechny Boží lid se stal královským kněžstvem a od toho okamžiku neměl žádný člověk právo se postavit mezi člověka a jeho Stvořitele. Cesta k Bohu byla otevřena pro všechny.

Pravá Svatyně

Skutečnost, že se Římský papežský systém stal soupeřem a konkurentem Krista, není myšleno obrazně. Pojďme o tom přemýšlet. Kristus je náš Velekněz. Na Golgotě zemřel jako Boží Beránek. Prolil svoji krev v náš prospěch. Oběti přinášené v dobách Starého zákona o tom mluvily celá staletí. V Kristu se naplnila skutečnost, jejímž předobrazem byly obětní rituály. Tak, jako ve Starém zákoně, nebyla smrt beránka dostačující, ale musela být doplňována přísluhováním kněze, který kropil krví oltář a i ve Svatyni, tak je tomu i se smrtí a krví Kristovou. Kristus nejprve prolil svoji krev a pak se stal prostředníkem v Nebeské svatyni.

Židům 8:1–2 ¹To podstatné na tom, co je řečeno, je toto: Máme takového velekněze, který usedl po pravici trůnu Majestátu v nebesích, ²je služebníkem svatyně a toho pravého stánku, který postavil Pán, a ne člověk.

Židům 9:11–12 ¹¹Ale když přišel Kristus jako velekněz budoucího dobra skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukama udělaný, to jest ne z tohoto stvoření, ¹²vešel ne skrze krev kozlů a telat, ale skrze svou vlastní krev jednou provždy do svatyně, když získal věčné vykoupení.

Svatyně zde zmíněná, není Svatyní pozemskou.

Židům 9:24 Neboť Kristus nevesel do svatyně udělané lidskýma rukama, která je předobrazem té pravé, nýbrž do samého nebe, aby se nyní za nás ukázal před Boží tváří.

Před Boží tváří se Kristus přimlouvá a přisluhuje svou krví, která nejenom že posvěcuje, ale je schopná očistit svědomí od mrtvých skutků, ke službě živému Bohu.

Židům 9:14 Čím více krev Krista, který skrze věčného Ducha sebe samého obětoval neposkvrněného Bohu, očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu?

Každý, kdo si přeje mít své svědomí čisté, má plnou svobodu vejít do Svatyně skrze Ježíšovu krev.

Židům 10:19–22 ¹⁹Když tedy, bratři, máme smělou důvěru, že smíme vstoupit do svatyně Ježíšovou krví, ²⁰cestou novou a živou, kterou nám otevřel skrze oponu, to jest skrze své tělo, ²¹a když máme velikého kněze nad domem Božím, ²²přistupujme s opravdovým srdcem v plnosti víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou.

V dobách Starého zákona nesměl do Svatyně vstoupit žádný člověk, pouze kněz. Nyní ale mohou přijít všichni. To je ta nová a živá cesta, kterou pro nás Ježíš vydobyl.

Výsadou a povinností církve bylo hlásat tuto dobrou zprávu. Každý člověk může přijít ke Kristu přímo. Není již zapotřebí zastoupení pozemského kněze, jako ve Svatyni na zemi. To bylo odstraněno. Každý člověk smí předstoupit před svého Stvořitele přímo, bez lidského zprostředkování. Směle může vstoupit za oponu.

Papežství ovšem přemýšlí a učí souvislosti jinak. Znovu nastolilo starozákonní rituál a víru, že se člověk může přiblížit ke svému Stvořiteli pouze skrze zvláštního zástupce, kterým jsou kněží. Tímto způsobem byli lidé oddáleni od Boha více, než kdy jindy. Tato církev v podstatě uzavřela tu novou a živou cestu k Bohu, kterou Kristus otevřel a nutila a nutí lidi přicházet ke Stvořiteli skrze kněze, který se odvolává na nějakého svatého patrona, který má vliv na Marii, která má vliv na Krista, který má vliv na Boha. Celý tento systém byl a je pokusem znovu vzkřísit židovské rituály, které byly definitivně zrušeny a které se nedají přirovnat k té nové a živé cestě, jak je ukázána v Novém zákoně.

Falešný zprostředkovatelský systém

Co bylo výsledkem toho všeho? Lidé se hrnuli a hrnou do Římské církve a zapomínají na Nebeskou svatyni a Krista, který v ní ve prospěch člověka slouží. Římská církev tak zatemnila Kristovu kněžskou službu, že dnes už jenom málo křesťanů ví, že v nebi je chrám natož, aby věděli, že se tam stále koná Bohoslužba. Každý den tam Kristus stojí a čeká, aby přisluhoval svojí krví, a doufá, že lidé naleznou tuto novou cestu. Ale přichází jen málo lidí. Na druhé straně miliony lidí proudí do Římské církve, aby tam obdrželi odpustek a odpuštění hříchů za přijatelných podmínek. Papežskému systému se téměř podařilo zničit Kristovu kněžskou službu. Zavedlo jiný bohoslužebný systém, který není založený na zaslíbeních evangelia, ani na základě Nové smlouvy, ani na Kristu, jako Veleknězi, ale na planých slibech pozemských kněží, kteří sami pro sebe potřebují odpuštění a moc očišťující krve Kristovy.

I když zde tvrdíme, že se papežství pokusilo nahradit pravé dílo Krista, jako prostředníka falešným kněžským systémem, jsme si dobře vědomi skutečnosti, že Římskokatolická církev

věří v Kristovu oběť na kříži. Věří, že on je obhájcem a přímlyvcem a že jsme skrze Něho spaseni. Poukážeme nyní na několik jejich výroků:

„Není nic, z čeho by měl věřící člověk mít větší radost, než z úvahy, že Ježíš Kristus je ustanoven naším obhájcem a přímlyvcem u Otce u kterého má vliv a nejvyšší vážnost.“

1. list Timoteovi 2:5 Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš.

Židům 9:12 Vešel ne skrze krev kozlů a telat, ale skrze svou vlastní krev jednou provždy do svatyně, když získal věčné vykoupení.

Židům 7:25 Proto také může dokonale zachránit ty, kteří skrze něho přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval. – Katechismus Tridentského koncilu – (překlad rev. J. Donovan, vydáno 1829, str. 59 a 247).

„Můžeme jít k Bohu s plnou důvěrou, říká svatý Arnold, protože Syn je náš prostředník u věčného Otce a matka je naše prostřednice u svého Syna.“ Zdroj – Sláva Marie – Alfons Liguori, doktor církve – revidované vydání str. 224.

Papežství se pokusilo zřídit falešný systém, pokud se týká přisluhování krví a vztahu mezi člověkem a Kristem. Mezi člověka a Boha byli vloženi svatí a obzvláště Marie. Věříme, že to je nejvážnějším překrucováním pravdy v tom smyslu, že se mezi Boha a člověka vkládají zvláštní prostředníci. Bible ale učí:

1. list Timoteovi 2:5 Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš.

Bible neuznává žádného jiného prostředníka, kromě Krista. Římská církev učí něco jiného proto, aby Boží pravda nebyla účinná

Existují tedy dva systémy bohoslužby, které slibují lidem odpuštění a vymazání hříchů. Kristus v nebi a papežství na zemi. Každý z nich má kněžský systém a příslušnou bohoslužbu. Každý si činí nárok, že může odpouštět hříchy. Papežství se chlubí, že má klíče od nebe. Může nebe otevřít, nebo zavřít. Má poklady zásluh, bez nichž mohou být spaseni jenom někteří. Má ve své moci hostii, svaté Boží tajemství. Vůdcem jeho systému je neomylný člověk. Má moc nad očištěním. Může prominout trest, osobuje si moc nad pozemskými králi, neuznává nikoho, kdo by byl vyšší. Považuje se za nejvyšší systém.

Všechna tato tvrzení by se zhroutila, kdyby si lidé uvědomili pravý kněžský úřad Kristův. Znalost pravdy o Svatyni je jediným prostředkem, proti klamným nárokům Římské hierarchie. Z toho důvodu učinil Bůh svůj lid opatrovníkem své pravdy týkající se Svatyně.

Pak bude Svatyně očištěna

Nebudeme se zabývat podrobnostmi týkajícími se výkladu proroctví 2300 večerů a jiter. Odkazují čtenáře na knihu Velký spor od E.G. Whiteové a jiná adventistická díla. Pro naše účely postačí říci, že tyto dny jsou roky a že proroctví začalo v r. 457 př. Kristem a skončilo r. 1844. Od tohoto data měla být Svatyně očištěna.

Je zřejmé, že se toto očišťování nemůže týkat Svatyně na zemi. Ta byla zničena již před mnoha staletími a její bohoslužba tím ukončena. Text se proto musí vztahovat na Svatyni nebeskou.

Židům 9:23 Bylo tedy nutné, aby obrazy těch věcí, které jsou v nebesích, byly takto očišťovány, avšak samy nebeské věci jsou očišťovány oběťmi lepšími, než jsou tyto.

My jsme již podrobně hovořili o očišťování Svatyně na zemi. Toto očišťování bylo symbolem očišťování Svatyně v nebi. Tak jako kněží konali bohoslužbu v prvním oddělení Svatyně každého dne v roce, až do dne Velkého smíření, tak i Kristus vykonával svůj kněžský úřad v prvním oddělení Nebeské svatyně, až do doby jejího očišťování. To začalo rokem 1844. Poté Kristus začal konat poslední fázi svého kněžského úřadu, když vstoupil do Svatyně svatých. Tím začala hodina soudu, kterému říkáme často – vyšetřující soud. Když bude tento soud dokončen, končí doba milosti a Ježíš Kristus přijde.

Chtěl bych nyní upozornit na slovo „očistěna,“ které je použito v knize Daniel 8:14. V hebrejštině se to slovo řekne „tsadag“ a překládá se jako ospravedlněna, nebo obhájena. Toto slovo obsahuje myšlenku jak obnovy, tak i očištění.

Význam slova očišťována, je důležitý vzhledem ke skutečnosti, že Svatyně byla pošlapána a pravda svržena na zem. Přejde vůbec někdy doba, kdy bude Svatyni opět dáno její pravé místo, kdy Bůh obhájí svojí pravdu, a klam a tajné machinace budou odhaleny? Proroctví jasně odpovídá, že ano. Povstane zlá mocnost, která bude pronásledovat boží lid, zatemňovat všechny otázky týkající se Svatyně, svrhne pravdu na zem a bude se jí dařit. Zřídí svůj vlastní systém, který bude konkurovat Bohu, bude se snažit změnit časy a Zákon a její prohnání politikářů oklame mnohé lidi. Ale bude odmaskována. Na konci 2300 dnů – roků, povstane lid, který bude mít jasno v otázce Svatyně. Lid, který následuje s důvěrou Krista do Svatyně svatých, který má řešení, jak zlomit moc tajemství nepravosti a který bude pokračovat v boji za Boží pravdu. Takový lid je nepřemožitelný. Bude beze strachu hlásat pravdu. Přispěje nevyšší měrou ke křesťanskému náboženství tím, že hájí pravdu o Svatyni.

Izaiáš 58:12 Ti, kteří z tebe vyjdou, vybudují odvěké trosky, upevní základy, které trvaly z generace na generaci. A nazvou tě tím, kdo zazdívá trhliny a obnovuje stezky k obydlím.

Poslední spor mezi silami dobra a zla bude jasně vyřešen. Všichni pochopí, o co se jedná, a jaké následky to bude mít. Hlavní otázkou bude uctívání šelmy, nebo uctívání Boha. V tomto sporu bude Boží chrám v nebi otevřen a bude tam vidět truhla Jeho smlouvy.

Zjevení 11:19 Tu byla otevřena Boží svatyně, která [je] v nebi, a byla vidět schrána jeho smlouvy v jeho svatyni; nastaly blesky, hlasy a hromy, [země]třesení a veliké krupobití.

Boží lid na zemi bude lidem ukazovat otevřený chrám. Na druhé straně odpadlá církev se bude rouhat Bohu a i jeho Svatyni a všem, kteří přebývají v nebi.

Zjevení 13:3–10 ³A jednu z jejích hlav [jsem viděl] jakoby raněnou k smrti, ale její smrtelná rána byla vyléčena. Celá země nad tou šelmou užasla; ⁴poklonili se drakovi, že dal té šelmě [svou] pravomoc, a poklonili se [také] šelmě se slovy: „Kdo [je] podobný té šelmě a kdo s ní může bojovat?“ ⁵Byla jí dána ústa mluvící [veliké] věci a rouhání a byla jí dána moc, aby činila, [co chce] po čtyřicet dva měsíce. ⁶I otevřela svá ústa k rouhání se Bohu a rouhala se jeho jménu a jeho stánku, [to jest] těm, kteří přebývají v nebi. ⁷A bylo jí dáno, aby

rozpoutala válku proti svatým a aby je přemohla,] a byla jí dána moc nad každým kmenem, lidem, jazykem i národem; ⁸budou se jí klanět všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od založení světa zapsána v knize života toho zabitého Beránka. ⁹Máli kdo uši, slyš. ¹⁰Kdo [má jít] do zajetí, půjde do zajetí; kdo má být zabit mečem, [musí] být mečem zabit. Zde jest vytrvalost a víra svatých.

Je zvláštní výsadou účastnit se takového díla, jako je toto. Ale máme-li zvítězit, musíme vědět kde stojíme a proč. Kéž nám Bůh dá milost, abychom byli věrní.